

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2014. november hó 05. napján tartott nyilvános ülés alapján 2014. november hó 10. napján meghozta a következő

v é g z é s t :

Az életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérlete és más bűncselekmény miatt vádlott ellen indított büntető ügyben a Debreceni Törvényszék 2014. évi április hó 23. napján kihirdetett 25.B.202/2011/120. számú ítéletét helybenhagyja.

A vádlott által 2014. április 25. napjától 2014. június hó 02. napjáig előzetes letartóztatásban töltött időt is beszámítja a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe.

A másodfokú eljárásban 10.160 (Tízezer-egyszázhatvan) Ft a vádlottat terhelő bűnügyi költség merült fel.

A vádlott lakcíme: ... szám.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott indokolás nélkül, védője téves minősítés miatt a zaklatás bűncselekménye alóli felmentésért a büntetés enyhítése érdekében fellebbezett.

Az ügyész a határozatot tudomásul vette.

A fellebbviteli főügyészség átiratában a tényállás kismértékű kiegészítését, az előéleti adatok pontosítását, az erőszakos többszörös visszaesői minősültséget megalapozó bírósági iratok beszerzését indítványozta.

Az ítéltábla a védelmi fellebbezések okán a törvényszék ítéletét a Be. 348. § (1) bekezdése alapján a Be. 361. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen bírálta felül a meghozatalát megelőző eljárással együtt teljes terjedelmében.

A nyilvános ülésen a védő a vádlott bűnösségének megállapítását csupán testi sértés büntetének kísérletében indítványozta és a büntetés lényeges enyhítését kérte.

A fellebbviteli főügyészség nyilvános ülésen jelenlévő képviselője az átiratában foglaltakat fenntartotta és az ítélet helybenhagyására tett indítványt.

Az ítélet tábla a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok maradéktalan betartásával eljárva ügyfelderítési kötelezettségének teljes körűen eleget tett és megalapozott tényállást állapított meg, amely az iratok tartalma alapján csupán kis mértékben egészítendő ki, illetve helyesbítendő a következők szerint.

Az ítélet 3. oldal 2. bekezdésében az elkövetési idő 2004. július 23.

A 2. oldal 7. bekezdésében rögzített feltételes szabadságra bocsátás időpontját elegendő a 3. oldal 3. bekezdésében feltüntetni. A 3. oldal 6. bekezdését követően a Berettyóújfalui Városi Bíróság 2012. október 8. napján kelt 2.B.37/2011/17. számú ítéletével kényszerítés büntette és társtettesként elkövetett testi sértés büntetének kísérlete miatt 2 év 10 hónapi szabadságvesztésre ítélte mint többszörös visszaesőt, mely ítélet a Debreceni Törvényszék 3.Bf.120/2013/2. sz. határozatával 2014. szeptember hó 9. napján emelkedett jogerőre.

A Berettyóújfalui Városi Bíróság ezen ítéletével a Berettyóújfalui Városi Bíróság 2.B.601/2004. számú ügyében engedélyezett feltételes szabadságot is megszüntette.

A 6. oldal 5. bekezdésében szükséges rögzíteni, hogy ...sértett 2011. augusztus hó 11. napján joghatályos magánindítványát is előterjesztette.

A 9. oldal 2. bekezdés utolsó mondata után a nyaki sérülések közepes erőbehatásra keletkeztek.

Az így pontosított tényállás hibamentes a másodfokú eljárásban az ítélet tábla a Be. 351. § (1) bekezdésére figyelemmel irányadónak tekintette.

A vádlott bűnösségét az eljárás során csupán két pofon adására vonatkozóan ismerte el. Az elsőfokú bíróság igen részletes bizonyítást vezetett és a vádlotti védekezéssel szemben a szemtanúk, illetve az események után intézkedő tanúk vallomásaira, továbbá az igazságügyi orvosszakértői véleményre, illetőleg a szakértő tárgyalási nyilatkozatára alapította a tényállást. Kellő körütekintéssel vonta értékelésének körébe ..., ... sértett változtatott tartalmú vallomásait, hasonlóképpen járt el ... vallomásának értékelése körében is.

A bizonyítékok okszerű értékelésével törvényesen vont következtetést a vádlott bűnösségére mindkét terhére rótt bűncselekmény esetén. A védői érveléssel szemben a vádlott terhére a zaklatás vétségének az elkövetése is törvényesen róható. E körben az elsőfokú bíróság ítéletének 37. oldal 5. bekezdésétől álláspontját részletesen kifejtette, melyet az ítélet tábla is osztott.

A cselekmények minősítése és a büntetés kiszabása körében a törvényszék vizsgálta, hogy a vádlott számára az elkövetéskor vagy az elbíráláskor hatályos anyagi jogi szabályok nyújtanak-e kedvezőbb elbírálást és nem tévedett, amikor az 1978. évi IV. törvény alkalmazása mellett döntött és helytállóan utalt arra, hogy a jelenleg hatályos Büntető Törvénykönyv alkalmazása a zaklatás cselekményének súlyosabb minősítését, nevezetesen büntetési alakzat megvalósulását eredményezné (ítélet 42. oldal 4. bekezdés). A törvényszék mindezek alapján helyesen minősítette a vádlott cselekményeit testi sértés büntetési kísérleteként (1978. évi IV. törvény 170. § (1), (6) bekezdés I. tétele) és zaklatás vétségének (1978. évi IV. törvény 176/A. § (1), (2) bekezdés a) pontja).

A büntetés kiszabása körében irányadó alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket a törvényszék túlnyomórészt feltárta és helyesen értékelte. Az ítélet tábla álláspontja szerint további súlyosító körülményként értékelendő a II. tényállás tekintetében a vádlott kitartó szándéka, ugyanakkor e testi épség elleni cselekmény kísérleti szakban maradása a vádlott javára figyelembe veendő enyhítő körülmény.

A vádlott erőszakos többszörös visszaeső, akinek cselekménye lényegesen súlyosabb megítélés alá esik, a Büntető Törvénykönyv pontosan meghatározza, hogy a büntetés kiszabása során milyen feltételeket kell figyelembe venni. E feltételekkel a törvényszék is igen körültekintően és részletesen foglalkozott.

Az általa kiszabott 8 évi szabadságvesztés büntetés eltúlzottnak nem tekinthető, mértéke a középértéket nem éri el annak további lényeges enyhítésére figyelemmel a Be. 371. § (2) bekezdésére az ítélőtábla törvényes lehetőséget nem talált.

Az elsőfokú bíróság ítéletének 41. oldal 3. bekezdésében utalt arra, hogy a vádlott jelen cselekményét a Berettyóújfalui Városi Bíróság 2.B.601/2004. számú ügyében engedélyezett feltételes szabadság tartama alatt követte el, amelynek megszüntetéséről elmulasztott rendelkezni. E feltételes szabadságot - mint arra törvényszék is utalt - a Berettyóújfalui Városi Bíróság 2.B.37/2011/17. számú ítéletében a törvényszék határozatának kihirdetése időpontjában már nem jogerősen megszüntette. A másodfokú elbírálás időpontjában a feltételes szabadság megszüntetéséről jelen ügybeli rendelkezés okafogyottá vált, mivel a Berettyóújfalui Városi Bíróság már hivatkozott 2.B.37/2011/17. számú ítélete a Debreceni Törvényszék 3.Bf.120/2013. számú határozatával 2014. szeptember hó 9. napján jogerőre emelkedett.

Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségét is magas szakmai színvonalon teljesítette és helyesek az ítélet járulékos rendelkezései is.

Fentiek alapján az ítélőtábla a törvényszék ítéletét a Be. 371. § (1) bekezdésére utalással helybenhagyta.

A vádlott jelen ügyben 2014. április hó 25. napjától 2014. június hó 2. napjáig ugyancsak előzetes letartóztatásban volt, így az előzetes letartóztatásban töltött idő további beszámításáról az 1978. évi IV. törvény 99. § (1) bekezdése alapján történt rendelkezés. A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségről szóló rendelkezés a Be. 381. § (1) bekezdésén alapul. Végül az ítélőtábla rögzítette a vádlott megváltozott lakcímét.

, 2014. november 10.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Szabóné Dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. a tanács tagja, előadó, Dr. Háger Tamás sk. a tanács tagja.

Záradék: A Debreceni Törvényszék 25.B.202/2011/120. számú ítélete a másodfokú bíróság jelen határozatával 2014. november hó 10. napján jogerős és végrehajtható.

Debrecen, 2014. november 10.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke